

ТЕЛЕ

№ 08 (1458)
22 лютого 2024

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

МАГАЗИН ТА СЕРВІСНИЙ ЦЕНТР

"КЛІМАТ КОМПЛЕКТ"

**для пенсіонерів та ЗСУ
діють постійні знижки*

 ARISTON

ПІДБІР, ПРОДАЖ, МОНТАЖ,
ГАРАНТІЙНИЙ ЗАПУСК,
ОБСЛУГОВУВАННЯ
ТА РЕМОНТ:

- ГАЗОВИХ КОТЛІВ, КОЛОНОК
- СИСТЕМИ ОЧИЩЕННЯ ВОДИ

+38 098 6176822

+38 095 8461748

 ГОТОВИЙ ДО
20% H₂

**ВИСОКІ ТЕХНОЛОГІЇ,
ВИСОКИЙ КОМФОРТ**

МИ ЗНАХОДИМОСЬ ЗА АДРЕСОЮ:

м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 42

PLUS+

ІЗ СЕСІЙНОЇ ЗАЛИ

На пленарному засіданні сорок другої сесії Горішньоплавнівської міської ради, яке відбулося 20 лютого, виділили кошти на ремонт дорожнього покриття мосту через Псел, перейменували ряд вулиць і провулків у місті та селах громади, а також ухвалили низку інших питань порядку денного.

Відзнаки педагогам

За популяризацію новітніх педагогічних практик і результативну участь в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 2024» було вручено Подяки міського голови та грошові сертифікати вчительці української мови та літератури ЗОШ № 1 Марині Бегмі, вчительці образотворчого мистецтва ЗОШ № 3 Інні Єгуньковій, вчительці фізики ЗОШ № 3 Ользі Капориній та вчительці географії ЗОШ № 6 Олександрі Ткаченко.

На ремонт мосту

Унесено зміни до Програми розвитку житлово-комунального господарства та благоустрою Горішньоплавнівської міської територіальної громади на 2024-2026 роки та Програми з будівництва об'єктів комунальної власності громади на 2022-2025 роки.

Вирішено передати із загального фонду місцевого бюджету до обласного бюджету міжбюджетні трансферти в сумі 1 млн грн у вигляді субвенції на експлуатаційне утримання дорожнього покриття мосту через Псел на ділянці автомобільної дороги загального користування місцевого значення Соснівка - Кременчук - Горішні Плавні.

- Хоча територіально це наші дороги, але вони перебувають на балансі Агентства місцевих доріг Полтавської області, - пояснив міський голова Дмитро Биков. - Тому ми фактично дотуємо підприємство на умовах співфінансування 50 на 50, щоб була можливість якнайшвидше провести ремонт мосту через Псел у на-

безпечення роботи медичної та призовної комісії; якісне формування команд та відправка їх на обласний збірний пункт; організація допризовної підготовки юнаків та проведення практичних стрільб із призовною молоддю; проведення роботи по розшуку призовників, які ухиляються від проходження призовної комісії; проведення заходів з військово-патріотичного виховання молоді тощо.

Міжбюджетні трансферти

Депутати підтримали передачу трьох видів субвенцій із міського бюджету.

Першу - Кременчуцькій МТГ в сумі 500 тис. грн (на відшкодування витрат за цілодобове перебування в Центрі соціально-психологічної реабілітації Кременчука дітей з Горішніх Плавнів, які залишились без піклування батьків) та в сумі 100 тис. грн (для оплати реабілітаційних послуг дітям з інвалідністю Горішньоплавнівської МТГ).

Другу - до бюджету Кобеляцької МТГ в сумі 255 тис. гривень на підтримання в постійній готовності особового складу та технічного оснащення пожежної команди № 2 с. Озера (оскільки вона обслуговує села нашого Східного старостинського округу - Солошине і Григоро-Бригадирівку).

Третю - в сумі 1 285 491 грн Полтавському обласному ТЦК та СП на матеріальне забезпечення заходів мобілізації, мобілізаційної підготовки та виконання завдань територіальної оборони.

Охопити освітою

Погодили рішення про закріплення території обслуговування закладами загальної середньої та дошкільної освіти Горішньоплавнівської МТГ. Аналогічний документ ухвалюється щорічно з метою охоплення всіх дітей дошкільного і шкільного віку для забезпечення здобуття ними дошкільної, повної загальної середньої освіти.

Зараз найбільш заселеним є мікрорайон ЗОШ № 6 і ЗДО «Золота рибка» та «Попелюшка».

Для найнеобхідніших робіт

Також депутати надали згоду на виконання ряду невідкладних робіт у закладах освіти.

Це капітальні ремонти, які вкрай потребують проведення. Зокрема, як зазначила начальниця відділу освіти Лілія Щербина, в ЗОШ № 3 і 4 - це ремонт санвузлів, у ЗДО «Сонечко» і ЗОШ № 6 - ремонт покрівлі, в ЗДО «Попелюшка» - монтаж і установка системи пожежної сигналізації, в СЗОШ № 5 - ремонт приміщення спортивної зали.

Загальна сума коштів, які потрібні на ці роботи, - близько 6 млн грн.

прямку Кременчука. А вже дорожнє покриття там в аварійному стані.

Про підготовку до служби

Затверджено міську цільову Програму підготовки молоді до служби у Збройних силах України на 2024 рік.

- Основна мета програми - підготовка молоді до виконання конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, - наголосив начальник відділу цивільного захисту, мобілізаційної роботи та охорони праці Владислав Великородний.

Серед завдань програми значаться: покращення якості приписки громадян; проведення якісного медичного обстеження призовників; виконання плану призову громадян на строкову військову службу та військову службу за контрактом; за-

Шановні працівники Полтавського гірничо-збагачувального комбінату, ветерани праці, першопрохідці!

Вітаю вас із 54-річчям із дня народження гірничо-збагачувального комбінату! Понад пів століття дружний професійний колектив підприємства реалізовує масштабні проекти, впроваджує інноваційні технології, продовжує працювати, розвиваючи регіон, рідне місто. Дякую вам за сміливість, стійкість, наполегливість, вірність рідному місту й комбінату. Бажаю миру, здоров'я, здійснення мрій і нових проектів!

Міський голова Дмитро БИКОВ

Шановні співробітники Полтавського ГЗК, ветерани виробництва!

54 роки тому було отримано перший залізорудний концентрат, і ця дата ввійшла в історію як день народження Полтавського гірничо-збагачувального комбінату. В історії становлення підприємства не було легких часів. І сьогодні ми відзначаємо це свято, вшановуючи подвиг загиблих за незалежність України, віддаючи належне працівникам комбінату, які стали до лав Збройних сил України, співробітникам усіх поколінь, від ефективної роботи яких залежав та залежить промисловий потенціал країни.

У часи великих трагічних випробувань ніщо інше не має такого великого значення, як те, чи є в тебе плече, готове бути поруч у скруті, і чи готовий ти сам стати таким плечем для інших. Я пишаюся тим, що пліч-о-пліч зі мною колектив неймовірних людей. Тих, хто зі зброєю в руках захищає Україну. Тих, які стійко виконують свої робочі завдання в умовах, що склалися, й у непереборній вірі в те, що комбінат зможе й надалі працювати.

Нехай у цей день на душі у вас буде тепло і затишно від усвідомлення того, що поруч надійні та вірні друзі, близькі люди, ті, хто знає, цінує вашу стійкість і відданість роботі. Своєю працею ви закладаєте цеглини в Перемогу, економіку міста, регіону, України загалом і що надважливо - гідне майбутнє наступним поколінням.

Хочу побажати всім стійкості, віри в Перемогу, яка неодмінно буде. Це питання часу, майстерності наших військових і єдності української нації.

З повагою - голова правління Полтавського ГЗК Віктор ЛОТОВС

НОВИНИ ВИКОНКОМУ

На засіданні виконавчого комітету Горішньоплавнівської міської ради, що відбулося 13 лютого, внесено зміни до попереднього рішення про організацію суспільно корисних робіт в умовах воєнного стану на території нашої громади.

Це пов'язано зі змінами в законодавстві і дасть можливість укладання відповідних договорів між службою зайнятості та замовниками.

Зокрема, зміни стосуються таких пунктів.

На території Горішньоплавнівської МТГ не лише організувати суспільно корисні роботи в умовах воєнного стану, а й запровадити трудову повинність.

До виконання оплачуваних суспільно корисних робіт залучати також і незайнятих внутрішньо переміщених осіб працездатного віку із числа застрахованих осіб, які не мають статусу зареєстрованого безробітного.

На даний час такими послугами вже користується КП «Вічність».

Підтримати талановитих

Затверджено Положення «Про стимулювання талановитих і обдарованих дітей, міських творчих колективів та їхніх керівників, що є переможцями в галузі культури» на 2024 рік.

Метою є фінансове заохочення дітей та викладачів за перемоги на обласних, всеукраїнських і міжнародних конкурсах і фестивалях.

Усі суми затверджені на рівні минулого року.

Пройдуся Абрикосовою

Переименовано ще ряд вулиць і провулків у населених пунктах Горішньоплавнівської МТГ.

- У 2023 році Верховною Радою було прийнято Закон України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімів», яким було розширено перелік заборонених топонімів та надано нам додаткові терміни для вирішення добровільного перейменування вулиць і провулків, - зазначила начальниця юридичного відділу Олена Таран. - Створена при міській раді комісія, у складі якої були фахівці краєзнавці, мовознавці, працівники архітектури, освіти, культури, опрацювала перелік наших вулиць та провулків і вирішила запропонувати назви, які б виключали можливість у подальшому перейменувати наші топоніми. Мешканці також подавали свої пропозиції, які були розглянуті.

Тож у Горішніх Плавнях перейменовано:

- вулицю Гагаріна - на Липову,
- вулицю Пушкіна - на Каштанову,
- вулицю Крилова - на Затишну,
- вулицю Горького - на Козацьку,
- вулицю Леонова - на Калинову,
- провулок Леонова - на Тинистий,
- вулицю Чкалова - на Лозову,
- вулицю Пархоменка - на Низзянську,
- вулицю Чекаліна - на Чумацьку.

Також зміни відбулися у назвах вулиць і провулків у селах Дмитрівка, Кияшки, Григоро-Бригадирівка, Мотрине, Солошине, Салівка.

Оксана ДИБА

Із залізною стійкістю

Напередодні дня народження Полтавського гірничо-збагачувального комбінату, який цього року колектив підприємства знову зустрічає в непростих умовах воєнного стану, а топменеджмент - під тиском сумнівних судових проваджень, про сьогоднішнє і найближче майбутнє ми поспілкувалися з головою правління ПрАТ «ПГЗК» Віктором Лотоусом.

- Яким видався попередній рік для Полтавського ГЗК?

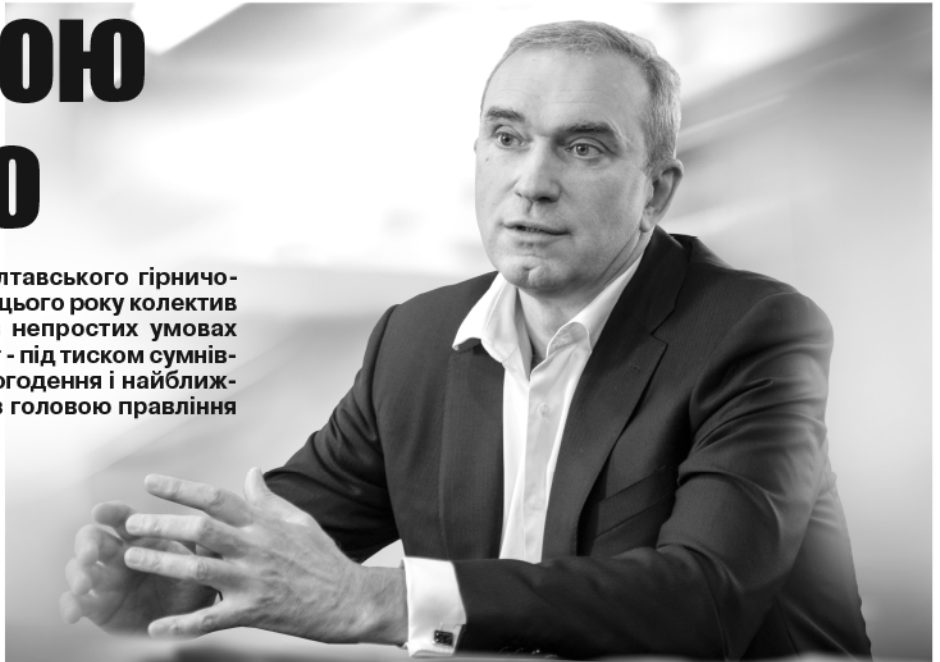
- Рік був непростим. Залишалися труднощі з логістикою, не надто сприятливою була фінансова ситуація, пов'язана з неможливістю працювати на повну потужність, спостерігався підвищений інтерес до діяльності комбінату з боку правоохоронних органів.

Через неможливість відправляти споживачам продукцію в тих обсягах, що були до повномасштабного вторгнення, вимушені були переглянути об'єми виробництва окатків. Якщо до 2022 року ми виготовляли приблизно 12 млн т окатків на рік, то 2023-го виготовили дещо більше 4 млн т продукції, враховуючи об'єми концентрату.

Довелося подовжити шляхи доставки, залучити в логістичні ланцюжки інші локації за кордоном, автотранспорт. Постачання нашої продукції споживачам зараз здійснюється залізницею. Оскільки на частину вагонів компанії Ferrexpo накладено арешт із заборонаю використання, ми змушені орендувати їх у третіх сторін. По-перше, це збільшує наші витрати, а по-друге, ці вагони ще й незадовільної якості.

Але все ж торік нам вдалося реалізувати декілька важливих для виробництва про-

ектів. Це будівництво ділянки прес-фільтрації, що дозволить покращити показники якості окатків за рахунок можливості контролювати показник вологи. А також ремонт технологічної лінії із заміною трети печі, завдяки чому ми отримуємо підвищення надійності обладнання ЦВО.

Нині працюємо трьома лініями, потроху нарощуємо обсяги виробництва.

- Як компанія виживає, коли з боку силових структур країни вчиняється певний тиск?

- Ці підозри є несправедливими. Вони не відповідають дійсності. Ми продовжуємо відстоювати свою правоту в судах, бо маємо всі документи, що підтверджують правильність наших дій. Звичайно, цей період не додає певності й наснаги, але, на жаль, таким є сьогоднішня в Україні. Потрібно просто це пережити.

- Як реагують в офісі Ferrexpo у Швейцарії та іноземні партнери компанії на ситуацію, що склалася навколо підприємства?

- Вони, як і ми, занепокоєні ситуацією. Люди, які живуть у Швейцарії, Лондоні, працюють із точки зору шанування законів. І вони шанують закони нашої країни. Слідкують, як розвивається справа у правовому полі України. І хочуть довести, що Ferrexpo - компанія, яка відповідає законним вимогам нашої держави.

- Як Вам особисто вдається триматися в цей час?

- Якби не були часи, життя продовжується. Саме так я і кожен член трудового колективу Полтавського ГЗК підходять до всіх цих негараздів. Та головне, що підприємство працює, і, починаючи із січня, почалося відвантаження готової продукції в більших об'ємах. Ми дивимось вперед з оптимізмом. Ці нелегкі для підприємства і людей, які працюють на ньому, часи пройнуть. Вірю, що наступний ювілей,

55-річчя Полтавського ГЗК, ми будемо відзначати з більш піднесеним настроєм.

- Навіть за умов падіння виробництва підтримка Збройних сил України продовжується?

- Так. У 2022 році це була сума більше 15 млн доларів. Тоді ми ще непогано працювали, в нас були вільні обігові кошти після значних для нас досягнень у 2021 році, коли наше підприємство виробило рекордну кількість окатків.

Але у 2023-му для нас настали більш важкі часи. Допомога ЗСУ також скоротилася. Ми насамперед сконцентрувалися на людях, які працюють на підприємствах компанії Ferrexpo, але не обмежуємося тільки нашими співробітниками. Допомогаємо тими речами, які зберігають життя, - це військова форма, шлеми, бронезилети, берці, тактичні аттечки, тепловізори. Розробили проєкт «Рюкзак мобілізованого», куди входять речі, які лишилися поза увагою держави, але необхідні для мобілізованих. Реалізуємо благодійні ініціативи, зібрані кошти з яких спрямовуємо на придбання обладнання для військових або для підтримки поранених бійців, які потребують лікування й реабілітації.

На даний час із підприємств компанії Ferrexpo мобілізовано 750 працівників.

- Як підтримуєте демобілізованих співробітників та родини загиблих?

- У нас діє Програма підтримки ветеранів із числа співробітників. Вона передбачає фізичну і психологічну реабілітацію, допомогу з оформленням документів, санаторно-курортне оздоровлення, збереження робочого місця або ж підбір іншого за станом здоров'я, можливість швидкого перенавчання в разі переходу до іншого структурного підрозділу. Родинам загиблих виплачується разова грошова допомога в розмірі 500 тис. грн, одинокі дружини чи матері загиблих мо-

жуть звернутися по допомогу з дрібним ремонтом - працівники ССС допомагають безкоштовно. Також родинам загиблих надається безкоштовна психологічна підтримка на базі МСЧ.

- Чи відбулися зміни у підходах до допомоги внутрішньо переміщеним особам?

- Протягом двох років ми допомагаємо внутрішньо переміщеним особам. Звичайно, особливо стресовим був 2022-й. Готель «Ольвія» був повністю наданий для проживання переселенців. Їм забезпечувалося безплатне харчування. Усі турбази теж були заселені переселенцями.

Але обставини на підприємстві змінюються. Ми повинні турбуватися передусім про наших працівників, піднімати їм зарплату. Ми їм дуже вдячні, що вони витримали ці дуже важкі два роки. Обсяги виробництва зменшилися практично втричі. Ми прагнули знайти баланс між заробітною платою і коштами, які виділяли на підтримку виробництва, ремонту. Щоб у потрібний момент могли запрацювати на більшу потужність, як це відбулося зараз.

Ми запрошуємо переселенців працювати на наших підприємствах. І тих, хто має відповідний фах, професію. І тих, хто не має, - приходьте, ми всього навчимо. І це було б найкращим варіантом: підтримка саме тих, хто в нас працює. Звичайно, ми не припинимо допомагати тим, хто не може працювати, людям з інвалідністю тощо. Але утримувати всіх ми не можемо. Тому найближчим часом проведемо дискусію з переселенцями з метою пошуку компромісу, який найбільше відповідатиме вимогам сьогодення, щоб це влаштовувало і наше підприємство з урахуванням зменшення виділення коштів на підтримку ВПО.

- Якою була підтримка цивільних громадян і сусідніх громад останнім часом?

- Загальний обсяг допомоги мешканцям міста, які опинилися у складних життєвих умовах, не зменшився. Щороку во-

на становить не менше 6 млн грн. Ми скоротили тільки обсяги допомоги в межах соціального магазину - зараз вона надається мешканцям не щомісяця.

Що стосується громад, Полтавський, Єристівський і Біланівський ГЗК виконують узяті на себе обов'язки в межах соціального партнерства. Обсяги співфінансування достатні для того, щоб пережити такі нелегкі часи.

- Чи вистачає зараз кваліфікованих кадрів на виробництві?

- Через мобілізацію маємо певний дефіцит по критичних вакансіях - водіях автосамоскидів, слюсарях-ремонтників, електрогазозварниках, електриках. Але загалом людей вистачає. Потрібно тільки навчитися ефективно залучати їх до роботи. Ми вже навряд чи повернемося до довоєнних засад організації виробництва. Це стосується і навантаження на працівників, і постачання товаро-матеріаль-

них цінностей, і їх використання, і планування міжремонтних періодів, а також кваліфікації та використання тих людських ресурсів, які є в нас на підприємствах. Якщо ми будемо працювати згідно з тими правилами, процедурами й нормативами, які в нас були до війни, у нас людей не вистачатиме. Але якщо хоча б наблизимось до тих процедур і правил, які є у світі - в Європі, Америці, Австралії, куди ми всі прагнемо, то в нас залишатиметься навіть резерв працівників.

- Чи варто очікувати працівникам підвищення заробітної плати?

- Бюджетом передбачено планове підвищення заробітної плати з 1 квітня. Але це стосуватиметься насамперед тих професій, які є для нас особливо важливими і яких нам зараз не вистачає. Загалом очікуємо, що середня заробітна плата з 1 квітня поточного року збільшиться на 10-20 %.

Додатковим бонусом за результатами роботи 2023 року стане виплата в першому кварталі цього року.

- Які стратегічні плани розвитку на 2024 рік має комбінат?

- Це продовження фінансування і будівництва великої прес-фільтрації. Це той об'єкт, який ми частково ввели в роботу у 2023 році. До великої прес-фільтрації вже підключена перша технологічна лінія. Очікуємо березня - запуску другої технологічної лінії. Тож у нас перше відділення цеху виробництва окатків працюватиме на прес-фільтрації. І вже зараз ми бачимо певні результати щодо підвищення продуктивності, зниження використання газу, бентоніту, що надихає нас продовжувати цю роботу. Завдяки цьому ми матимемо збільшення обсягів виробництва в короткостроковому періоді, а також підвищення якісних характеристик нашої продукції.

- Як Вам особисто за таких умов керувати колективом і нести відповідальність за місто і людей?

- У нас злагоджений керівний апарат. Кожен професійно виконує свою роботу. Я вдячний своїм помічникам, директорам за те, що вони мені допомагають і розуміють мене. Вони дають мені можливість сконцентруватися на тих важких обставинах, коли доводиться їздити по судах, і самі вирішують виробничі завдання. Люди відповідають за свою роботу, фахово ухвалюють рішення.

- Що побажаєте працівникам і працівницям?

- Насамперед не падати духом. Життя продовжується. Підприємство переживало різні часи. А гірники - представники залізної нації, з незламним українським духом. Недаремно ми працюємо із залізною рудою, ідесь, мабуть, самі набуваємо цього залізного характеру. Комбінат буде працювати. Такі підприємства, як Полтавський ГЗК, не можуть зникнути з мапи України.

Оксана ДИБА
Фото архів Ferrhexro

Вірний завжди

Лютий приходить на територію військового меморіалу тишею та яскравим, прозорим блакитним небом, у якому колихаються верхівки високих дерев. Усміхнені й серйозні, молоді й старші, добровольці й кадрові військові дивляться на тебе з портретів під прапорами. Алея полеглих героїв - одна з безлічі українських цвинтарів нової-старої кривавої російсько-української війни. Понад 90 наших земляків - захисників України вже лягли в землю за час повномасштабної війни.

У неминучості великої війни старший сержант морської піхоти Збройних сил України Олексій Халезов з позивним VOLK був упевнений. То ж його рішення стати на захист країни з перших днів повномасштабного вторгнення для його дружини Юлії було майже буденною справою. Бо за роки разом зрозуміла, що для нього значить слово країна.

Вони познайомилися 6 березня 2009 року. Олексій працював у ЦВІТ «Фобос», а Юлія була із числа клієнтів, яким потрібно було підключити інтернет. Після завершення робіт випадково чи навмисно він залишив інструменти, за якими був змушений повернутися. А вже через два дні в колі колег Олексія, які із часом стали другою родиною, вони разом святкували 8 Березня.

Життя змінилося, стало бурхливим та енергійним, сповненим невідомими до цього відчуттями. Парашутний спорт, альпінізм, байкерство - все це, не притаманне Юлії, Олексій приніс із собою.

- Льоша любив життя в усіх його проявах, - сумно всміхається Юлія. - Підкорював Альпи, дуже любив Крим. Пригоди і подорожі наче були частиною його самого. І він навчив мене також любити це все, адже ми завжди були разом. Чи складно було? Іноді навіть страшно, але він брав мене за руку, і я знала, що нічого поганого не станеться. Його сила, спокій і впевненість робили свою

справу, і моя віра в це із часом стала непохитною. Я знала, що якщо я там щось не зможу, він зробить за двох - і за себе, і за мене.

Вони одружилися у 2014 році. Вузьке коло друзів та рідних, ніякого традиційного весільного кортежу з автівками - сіли на байки і помчали назустріч своєму майбутньому.

Щасливі наречена у весільній сукні на байку та наречений у шкіряній жилетці посміхаються до мене з фото... А через місяць після весілля Олексій одягнув форму ЗСУ.

- Льоша проходив строкову службу в десантно-штурмових військах, - пригадує дружина. - Після мав намір стати до лав українського військового миротворчого контингенту на території новостворених держав колишньої Югославії. Але через бюрократичну тяганину оформлення всіх дозвільних документів затягнулося, і він так туди й не потрапив. А після анексії Криму Олексій пішов до військкомату - йому сказали зачекати. І саме в цей проміжок часу ми одружилися.

Уже тоді подружжя знало про те, що Олексій одягне військову форму. І він зробив це через місяць після весілля.

Оскільки мав досвід строкової служби, без додаткового навчання спокійно та впевнено взяв до рук зброю. І географію Сходу країни вивчав у найгарячіших її точках - Авдіївка, район шахти «Бутівка», Донецький аеропорт. За виявлену мужність у боях за Донецький аеропорт здобув почесне звання кіборга.

- Чоловік не боявся випробувань, - розповідає Юлія. - Військовий досвід, активний, можливо, часом екстремальний спосіб життя, заняття альпінізмом загартовували його. Під час тренувань їх готували та вчили надавати допомогу й собі, й тому, хто поряд. І він умів це робити. Коли було треба, то взяв голку з ниткою і сам собі зашив рану... Я хвилювалася, що АТО змінить його і додому повер-

неться зовсім інша людина, але ні. До мене повернувся мій Олексій, саме той, якого я знала.

Колеги з «Фобоса», які вже давно стали майже другою родиною, чекали на нього. Та й для Олексія, за словами Юлії, це була справа життя. Свого часу він стояв перед вибором - робота на Полтавському ГЗК чи у «Фобосі». Він обрав останнє і жодного разу не пошкодував про це. І саме його колеги стали тим плечем, на яке тепер спирається Юля.

У 2016 році родина стала більшою, на світ з'явилася Мілана.

- Ми купили земельну ділянку, - ділиться спогадами Юля. - Льоша хотів мати місце, де ми можемо відпочити родиною, де буде комфортно дитині, де можна зібратися з друзями. Усе робив самотужки: облаштував газон, побудував альтанку, викопав водойму. Мріяв дуже багато чого там утілити. До речі, полив міг ввімкнути автоматично з телефону, коли в мене не виходило це зробити на місці. І загалом для нього техніка - то була особлива любов.

Він встигав усе. Працювати, будувати, подорожувати, любити, виховувати доньку. Любив свою роботу, багато навчався, і, як казали його побратими, його знань вистачило б на всю бригаду. Навколо нього завжди були люди, і в будь-якому колі та будь з ким міг знайти спільну мову, знаходив золоту середину, аби всім було добре. А ще кращого місця, ніж Україна, для нього не існувало. Ще після повернення з АТО ми отримували пропозиції щодо виїзду за кордон, але Льоша навіть слухати про це нічого не хотів. Він любив цю землю - Крим, Дніпро, Чорне море і нікуди

не хотів переїжджати. Хотів жити в Україні, мріяв про те, щоб за якістю життя вона була не гірша, ніж усі інші країни Європи.

Уперше про те, що війна неминуха, Олексій сказав десь за пів року до повномасштабного вторгнення.

- Я відмахнулася від нього, це просто не вкладалося у моїй свідомості, - сумно посміхається Юлія. - Але Льоша готував нас до цього. Розмови про те, що я маю робити в цьому випадку, час від часу поновлювалися. Він був упевнений, що першими від росіян постраждають сім'ї учасників АТО, то я мала сідати за кермо, брати доньку і їхати на Захід України.

24 лютого Юлія прокинулася близько 5 ранку, прочитала новини, подивилася на чоловіка і вирішила дати йому можливість виспатися, адже усвідомлювала, що це може бути його остання спокійна ніч. Наплічник, екіпірування, яке ще залиши-

лося із часів АТО, було зібрано, і вже через декілька днів Олексій у складі 25-ї окремої повітряно-десантної частини став на захист України.

- Льоша був не один. Із ним поряд були хлопці з нашого міста, знайомі із часів служби в АТО, - розповідає дружина. - Був направлений спочатку на Харківський напрямок. Він телефонував, завжди попереджав, що деякий час може бути не на зв'язку. Був цікавий момент саме тоді, коли він був не на зв'язку. В телеграм-каналах з'явилося перше відео з визволення Ізюму, і на цих кадрах я спочатку почула його голос, а потім і побачила його. І вже трохи згодом зателефонував чоловік і розповів про звільнення міста. Як не дивно, але із часом у мене склалося враження, що навіть на війні чоловік знайшов своє та своїх. Був спокійний і впевнений у своїх діях, міг поводитися зі зброєю, і навіть форма на ньому мала вигляд другої шкіри. Не став жорстоким. До полонених ставився виключно як до обмінного фонду, радів, якщо це був якийсь військовий з офіцерським званням, адже під час обміну він «коштував» більше. Любив тварин, їх там дуже багато, і вони туляться до людей.

На межі 2022-2023 років Олексій отримав контузію, пройшов реабілітацію, а потім продовжив службу на Півдні

країни, у складі 38-ї окремої бригади морської піхоти.

- Коли твій чоловік майже два роки стоїть на захисті країни, то є речі, які ти починаєш сприймати вже як норму, - каже Юлія. - Льоша вкотре повідомив про відсутність зв'язку на декілька днів. Я сказала чергове «люблю та бережи себе»... А потім прийшла тривожна звістка. Спочатку про те, що він отримав поранення, а потім про те, що загинув.

Це сталося 21 жовтня 2023 року в районі населеного пункту Кринки, що на Херсонщині. Під час виконання завдання по підрозділу після атаки дронів спрацювала більш потужна артилерія.

- Туди неможливо було дістатися, і я ще якийсь час сподівалася на те, що він живий, - пригадує Юля. - Але згодом його загибель підтвердилася. Вдалося зняти відео дроном. Я бачила, що то він, але серце відмовлялося вірити....

Зі свідчень побратимів Олексія, в цьому завданні він міг не брати участі. Але вважав за потрібне виконати його з тими, кого навчав особисто.

P. S. У хвилини розпачу, коли моя надія зникає геть і мені хочеться хапати дитину, котів, валізу й бігти, я пригадую слова Любові Брагілевої: «Кидай свої камінчики у воду, підіймай хоч невеличкі хвильки, згодом вони обов'язково стануть більшими». І я зупиняюся, озираюся навколо й бачу людей, які зайняті тим самим. Людей, які старанно кидають камінці туди, де із часом має з'явитися твердий ґрунт замість каламутної води, і які б не були хвилі, вони старанно виконують свою роботу. Вони серед військових, волонтерів, навіть там, де, здавалося, їх не може бути. Вони все бачать, чують і розуміють, але без їхньої старанної роботи твердої землі не буде. І коли мене дуже штормить, я намагаюся побути ближче до них, бо теж хочу бути такою, як вони. Дякую, Юліє, що дозволила побути поруч.

Ольга ТАРАНТИНА

ТікТок чи ЗМІ?

У Культурному центрі Горішніх Плавнів стартував молодіжний проект «Медіашкола», яку ініціював молодіжний парламент за підтримки відділу у справах сім'ї та молоді. Щосуботи протягом двох місяців на слухачів чекатимуть лекції, тренінги та практичні завдання зі сфери медіа.

Торік ініціативна група «Фантастичні» з молодіжного парламенту подала проект медіашколи на програму UPSHIFT і виграла грант на його реалізацію. Пройшла 4-денне навчання разом із 9 командами з різних міст Полтавщини. І тепер має на меті поділитися знаннями про роботу з медіа, а також надати ресурси для навчання.

17 лютого близько 40 старшокласників міста зібралися на першому занятті, присвяченому медіаграмотності. На відкритті проекту заступниця міського голови з питань діяльності виконавчих органів Надія Угнічева зазначила, що міська влада активно підтримує ініціативи молодіжного парламенту:

- Ми дуже раді, що в межах програми UPSHIFT проект «Медіашкола» підтримує Дитячий фонд ООН - ЮНІСЕФ та ГО «Но-

ва Полтава». Дякуємо нашим партнерам за те, що повірили в нас. Думаю, я не відкрию секрет, що сьогодні існує проблема, коли немає де навчитися медіаграмотності. Тож настав час, коли діти вчать батьків користуватися інтернет-контентом. Щиро сподіваємося, що медіашкола дасть можливість молоді відділяти головне від другорядного й орієнтуватися, як риба у воді, в усьому різноманітті інформації.

Головним спікером першої зустрічі став експерт ГО «Школа Медіапатріотів» Євген Бондаренко. Він керує Відділом інформаційного забезпечення в Представництві Президента України в АР Крим, тож одразу запитав аудиторію: «Що ви знаєте про Крим?» А на основі відповідей пояснював, як працюють маніпуляції, пропаганда і фейки:

- У Криму відбувається величезний спротив окупації. І там тотальне переслідування за будь-який прояв патріотизму: пости в мережах, прослуховування українських пісень, українські стрічки. Про це майже не пишуть. Тож наша організація досліджує, як медіа впливає на масову свідомість українців.

Медіаграмотність, за словами пана Євгена, є базовою навичкою, як, наприклад, уміння ходити. А далі вона шліфується, розвивається. Також на тренінгу розглянули, як нові технології вплинули на медіасферу, чи вдається класичним ЗМІ конкурувати з новинними каналами

в соцмережах. Підлітки попрацювали в групах та обговорювали відомі медіа (міжнародні, всеукраїнські, регіональні, блогерів тощо), спробували створити карту медіаресурсів.

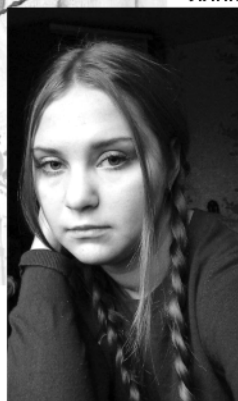
У перерві 9-класниця Ліза показала записничок, спеціально розроблений медіашколою, куди занотувала чимало нових для себе понять, як-от інформаційна бульбашка (це ті ресурси, які ми знаємо і читаємо чи переглядаємо). Дівчина планує завести блог для відображення шкільного життя, врахує почуті на тренінгу поради:

Знову перемога

Талановиті учні Горішньоплавнівської дитячої художньої школи регулярно радують своїми здобутками. Нещодавно вихованці взяли участь у II Міжнародному конкурсі мистецтв «Українські традиції» та здобули не одну перемогу.

У номінації «Образотворча майстерність» Гран-прі виборов **Святослав Цимах** (викладачка Ольга Чередніченко). Він представляв роботу під назвою «Козацькому роду нема переводу».

- Мені подобається працювати в техніці витинанка (вирізати, витинати), - розповідає Святослав. - Ця техніка дуже цікава, незвична, оригінальна, а головне - стародавня і українська! Я цікавлюся історією України. Козацтво - головна ідея моєї композиції. Козаки хоробрі, мужні й талановиті. У своїй роботі я хотів показати всі ці якості, тож і назвав її саме так.

У номінації «Образотворча майстерність» першу премію здобули учениці **Єлизавета Савельєва** (викладачка

Ірина Черниш) і **Лілія Колода** (викладачка Дарина Теняєва).

- Ми часто беремо участь у різних конкурсах, - зазначає вчителька 1 класу Дарина Теняєва. - І зараз не може не радувати їх велика кількість. Особливо важливі сьогодні ті конкурси, де можна висвітлити наші аутентичні традиції. Я люблю допомагати дітям зануритися в них, утілити у своїх малюнках. Завданням усього першого класу було намалювати козака в якомусь сюжеті (відпочинок, трапеза, прогулянка чи якісь сюжетні традиції). Саме в Лілії вийшла цікава композиція, яка вирішила направити на конкурс. Результату дуже рада. Пишаюся, що моя вихованка посіла перше місце. Загалом працювати з дітьми молодшого віку дуже легко. Зараз їм багато чого цікаво, а їхня увага ще не скована якимись рамками.

- Робота над малюнком була доволі складною для мене, - згадує Єлизавета Савельєва. - На мою композицію часу пішло немало. Треба було показати традиції українського побуту і згуртованість звичайної родини. Їхнє спільне доз-

вільля за розписом пасхальних яєць.

- Я обрала добру українську традицію - зустрічати хлібом-сіллю очікуваних гостей, - поділилася Лілія Колода. - Завданням було намалювати козака і придумати йому сюжет. Саме ця робота добре підійшла під тематику конкурсу. Знання своїх традицій та історії важливе для майбутнього нашої країни.

Леся ОНІКІЄНКО

Тепер перед тим, як перепостити якусь інформацію, добре подумаю, чи правдива вона, чи це не фейк.

- Кількість інформації, яка зараз з'являється щодня, просто колосальна, - говорить Євген Бондаренко. - Тому важливо мати цей фільтр медіаграмотності: не вестися на певні речі, які можуть бути або маніпулятивними, або ризикованими. Російська федерація буде здійснювати спеціалізований вплив на думку суспільства - це одна з технологій війни у XXI столітті. А медіаграмотність унеможливить дестабілізацію в суспільстві.

На запитання, як фільтрувати інформацію в соціальних мережах, експерт з медіаграмотності відповів коротко:

- Ніяк. Ми можемо вигадати якийсь алгоритм, але в соцмережі він також зміниться. Тому маємо говорити не про

фільтр інформації, а про якість її споживання. Є дослідження, чому підлітки активно взаємодіють в інстаграмі, записують відео в ТікТок. Вони шукають там реальність цікавішу, ніж є навколо. Тому дуже важливо, щоб їхнє повсякденне життя ставало максимально наближеним до віртуального. Соціальні мережі тоді будуть застосовуватися не для того, щоб сховатися від проблем тут і зараз, а ставатимуть елементом поширення того, що ти створиш у фізичному світі, і засобом розвитку. Це насправді величезний виклик усім, хто працює з молоддю.

І цю потребу розуміють у школах. 8-класниця Ксюша є президентом соціального комітету молодіжного парламенту ЗОШ № 3 ім. В. О. Нижниченка. Знімає відео та веде більшість соціальних сторінок школи, але відчуває потребу роз-

виватися, хоче навчитися секретів відеомонтажу. І така можливість у неї буде на одному з наступних занять медіашколи.

На цьому тижні старшокласники познайомляться з роботою місцевих ЗМІ. Потім заплановано тренінг «Інфогігієна або безпека в інфопросторі», який торкнеться й кіберзлочинності, й інфощахрайства. На четвертій зустрічі блогерка з Кременчука розповість усі плюси та мінуси блогерства. А п'ятий захід буде присвячено впливу медіа на емоційний стан і залежності від соціальних мереж. Також очікується майстер-клас із опрацювання фото та відео, їх монтажу, корекції. На фінальному занятті учні виконуватимуть практичне завдання і познамаються за спеціальні тематичні подарунки.

Тетяна КИЗИМА

Медалі з міжнародного рингу

Вихованки відділення боксу ДЮСШ № 1 м. Горішні Плавні привезли нагороди з міжнародного турніру.

З 11 до 19 лютого в румунському місті Плоєшть проходив міжнародний турнір Open Dracula 2024 серед молоді, юніорів та юніорок. Україну представляла молодіжна команда, яка складалася з 205 спортсменів. Вони здобули 25 медалей, що дозволило українській національній збірній посісти перше місце в загальному медальному заліку.

Дві нагороди вибороли представниці відділення боксу ДЮСШ № 1 Горішніх Плавнів. Каріна Зверева здобула золото у ваговій категорії 81+ кг, Ангеліна Некрасова - срібло у ваговій категорії до 66 кг.

- Ангеліна Некрасова провела два дуже важкі бої, - коментує тренерка відділення боксу ДЮСШ № 1 Ірина Середницька. - Адже суперниці дуже сильні, рішучі. Перший бій вона виграла з роздільним рішенням суддів. Перемога далася нелегко, вона дуже втомилася, але

витримала за рахунок свого характеру. Уже наступного дня дівчина мала виходити на ринг проти спортсменки з Румунії. Часу на відновлення сил майже не було, тож утома позначилася й на результаті змагань. Та Ангеліна боролася до кінця. Бій був досить показовий, є над чим працювати в подальшому.

Каріна Зверева провела один бій і була одразу налаштована на перемогу. У першому ж раунді спортсменці з Румунії відраховували два нокадауні, і суперниці довелося достроково закінчити поєдинок. Золото - наше.

Попереду у вихованців Ірини та Олександра Середницьких ще два навчально-тренувальних збори національної збірної України з боксу з метою підготовки до міжнародних змагань, зокрема й чемпіонату Європи з боксу. У найближчих планах - чемпіонат Полтавської області з боксу, де команда боксерів ДЮСШ № 1 братиме участь у трьох вікових категоріях: 2008-2009 р. н., 2006-2007 р. н. та спортсмени до 22 років.

Пліч-о-пліч із волейболом

Хлопці та дівчата 2009 року народження та молодші боролися за кубок з волейболу всеукраїнської шкільної ліги «Пліч-о-пліч»

14-15 лютого в СК «Динамо» ДЮСШ № 3 пройшли територіальні змагання з волейболу серед 9-класників Горішніх Плавнів. До речі, команда кожної школи, яка бере участь у спортивному проєкті «Пліч-о-пліч», обирає собі назву з представників фауни Африки.

Інтенсивна підготовка до змагань дала свої результати: призрові місця розподілилися рівномірно між майже всіма школами міста.

У перший ігровий день змагалися дівчата. Команда «Папуга жако» ЗОШ № 3 посіла третє місце. Команда «Іжак ефіопський» із ЗОШ № 2 була другою. А головний кубок виборола команда «Мавпи», яка представляла СЗОШ № 4.

Беззаперечним лідером серед юнаків у другий ігровий день визнано команду «Лелека» із СЗОШ № 5. А за друге місце розгорнулася справжня баталія. Тренерка команди «Варан» із ЗОШ № 6 Світлана Нетреба поділилася лайфхаком мотивації спортсменів на цю гру:

- Мені довелося злукавити. Я бачила попередні результати, і виходило так, що виграємо чи ні, будемо на третьому місці. Але я підійшла до дітей і сказала: хлопці, якщо ми виграємо, будемо другими. Це їх надихнуло, і коли вже остаточно підраховували бали, ми таки вийшли на друге місце.

Волейболісти з команди «Мавпи» СЗОШ № 4 опинилися на третьому місці.

Чемпіони територіальних змагань серед хлопців та дівчат отримали право представляти нашу громаду на змаганнях районного рівня.

Сторінку підготувала
Тетяна КИЗИМА

Визначилися переможці і призери чемпіонату Полтавської області із дзюдо до 14 років.

17 лютого в Горішніх Плавнях відбувся чемпіонат області із дзюдо серед хлопців і дівчат 2011-2012 років народження. Зібралося близько 100 учасників.

- Змагалася вся Полтавська область - приїхали спортсмени з Лохвиці, Полтави, Кременчука, Карлівки, Сорочинців. Також була і команда зі Світловодська Кіровоградської області, - розповів тренер відділення дзюдо ДЮСШ № 1 Олександр Федоренко. - Конкуренція виявилася доволі високою, боротьба була цікава.

Вихованці ДЮСШ № 1 показали наступні результати. Чемпіонами у своїх категоріях стали Олександр Копитін, Єлизавета Прядко і Давид Чалапко. Срібло змагань - у Георгія Копитіна та Поліни Бодюл. На третю сходинку п'єдесталу пошани зійшли Ернест Батін, Микита Урванов, Катерина Панченко, Іван Новохатько й Денис Курманов.

Представники КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії» також порадували призовими місцями. Золоту медаль виборів Максим Яцина. Срібним призером став Ярослав Шемет. Також в активі вихованців дві

На обласному рівні

бронзові нагороди - у Святослава Косолапа і Руслана Ємельянова.

В активі вихованців ЦДР «Елефант» - два призових місця, причому обидва ви-

бороли дівчата. Анна Приходько стала чемпіонкою, а Єва Поворознік - бронзовою призеркою чемпіонату області.

СПОРТ КОРОТКО

Першість із шахів

Упродовж трьох тижнів у Горішніх Плавнях визначали кращих у першості міста з класичних шахів.

У шаховому клубі Горішніх Плавнів упродовж трьох вікендів поспіль збиралися прихильники гри в шахи. 27-28 січня, 3-4 та 10-11 лютого тут тривали партії, які покликані були визначити переможців першості міста з класичних шахів серед спортсменів 2-х та 3-х розрядів.

Загалом змагалася 10 учасників. У підсумку звання чемпіона здобув Ярослав Захарньов, який набрав 7 очок. На одне

очко менше - в Артема Тютюнника, що дозволило йому посісти другу сходинку. А от 3 і 4 місця спочатку розділили Микита Лукомський та Артем Ступа, але за додатковими показниками бронзу отримав усе ж Микита Лукомський.

Натомість варто відзначити, що третьорозрядник Артем Ступа виконав норму другого спортивного розряду.

3 нагородами

Медалі в особистому і командному заліку здобули представники відділення кульової стрільби ДЮСШ № 1.

Відкритий чемпіонат України із пневматичної зброї серед спортсменів 2003 ро-

ку народження та молодших зі стрільби кульової пройшов у Львові. Із 5 до 11 лютого медалі розігрували 285 учасників із 17 областей.

Горішні Плавні представляли вихованці ДЮСШ № 1.

В особистому заліку срібним призером став Тимур Підгорний у вправі ПП-3.

У командному заліку на рахунку наших земляків дві нагороди. Золото вибороли Тимур Підгорний, Олексій Цюн та Ростислав Смоляр у вправі ПП-3. Бронза - у дівчат Софії Михайлюк, Анни Лященко та Вікторії Непоради у вправі ГП-6.

Тренери призерів - Альона Федорова, Віктор Недбайло і Владислав Григоренко.

Газета «Телекспрес»

Ідентифікатор друкованого медіа - R30-01 189

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 08 дата виходу 22.02.2024 Наклад 890 Замовлення № 551

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: office@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»
м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій. Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації, точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни. Використання матеріалів тільки з дозволу редакції. Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.